

Skatteansættelses større eller mindre Afvigelser fra Sandheden. Jeg seer vel, at der i § 18 er opstillet endeel Momenter, som Skattecommissionsen skal tage Hensyn til ved Undersøgelsen af den af den kommunale Egningscommission forfattede Egning. Der er saaledes Selvangivelse, der er de om de Skattepligtiges Indtægter fremkomne Dplysninger, der er de fremkomne Bemærkninger om Indtægtsansættelse; men mon det dog ikke paa de allerfleste Steder vil vise sig i Praxis, at disse Dplysninger ville reducere sig til Nul? Jeg tvivler meget om — det vil ialfald være ganske undtagelsesviis — om der enten vil fremkomme Besvælinger fra andre Skatteydere over Skatteansættelsen, eller at der vil fremkomme Selvangivelse, eller at der i det Hele taget vil have andre Dplysninger end den Kundskab, som den ene Skattecommissair, der for Egningscommissionen træder op i Skattecommissionsen, vil medbringe, det Skjøn, han medbringer om den hele Fremgangsmaade, der er brugt af Egningscommissionen. Jeg troer, at de Mænd, der skulle indlade sig paa at bedømme den kommunale Egning, ville savne ethvert virkeligt Grundlag for paa en retfærdig og samvittighedsfuld Maade at kunne gjøre Forandringer i de Skatteansættelser, der have fundet Sted. — Man har anført som Grund imod Contingentsystemet, at der vilde være en stor Tendents hos Communerne til at sætte Skatteindtægten ned, thi da det er et bestemt Beløb, som der skal paalignes i Communerne, saa er det ligegyldigt, om man udreder 3 pCt. af 100 Rd. eller 1 pCt. af 300 Rd., og at man altsaa der let systematiff vilde kunne frembringe en saa lav Skatteansættelse, at den vilde gjøre det umuligt at flaffe Staten, hvad den tilkommer. Jeg skal gjerne indrømme, at der er noget Sandt deri, men det er dog med en Begrændsning. Det vil i Virkeligheden ikke godt gaae an for Communerne at bringe Indtægten, hvoraf den kommunale Skat svares, ned til et altfor lavt Punkt; — jeg skal her indskyde den Bemærkning, at i Kjøbstæderne er Skatten vel en Formues og Veilighedsstat, men efter Loven af 26de Mai 1868 og de Vedtægter, som derpaa ere begrundede, er denne Skat i alt Væsentligt gaaet over til at være

en Indtægtsstat med Veilighedsmomenter — jeg siger, at det ikke godt kan gaae an for Communerne at sætte Indtægtsansættelsen for samtlige Skatteydere urimeligt lavt, ogsaa af den Grund, at der jo er mange Mænd i Communerne, hvis Indtægter ere aldeles bestemte og bekyndte. Det er Noget, som der ikke kan sees bort fra, og hvortil man nødes til ved Egningen at tage Hensyn. Naar der i en By er en stor Mængde Embedsmænd med faste Gager, vil jo Egningscommissionen ikke kunne falde paa at ansætte disse Mænds Indtægter lavere, end de virkelig ere; men dersom den da forøvrigt vilde nedsætte alle Andres Indtægter særdeles dybt, saa vilde jo deraf opstaae de meest skrigen Misforhold mellem disse Indtægter og dem, der saaledes vare givne og bekyndte. Altsaa, uagtet jeg erkjender Argumentets Rigtighed i Principet, saa siger jeg, at det klinger værre, end det i Virkeligheden er. Jeg troer ikke, man i Communerne vil komme meget langt bort fra det Sande, fordi Skattefordelingen hviler paa det indbyrdes Forhold mellem de enkelte Skatteydere's Gyne, og der vilde snart opstaae den største Forvirring i dette Forhold, dersom man vilde bringe Ansættelsen i Almindelighed ned i et andet Niveau end det, hvori man var nødt til at sætte de Enkelte, hvis Gyne var givne i en bestemt Storrelse. — Det er altsaa det, jeg meget væsentlig anker over med Hensyn til denne saakaldte Samvirken mellem Statens Skattecommissions og den kommunale Egningsmoment, at den virkelig ikke er tilstede, medens jeg vilde ansee det for i høi Grad gavnligt, om den fandt Sted; thi derved vilde man da undgaae det høist mærkværdige System, der nu findes her i Loven, nemlig, at den kommunale Indtægtsansættelse skal appelleres til Skattecommissionsen, hvor der ganske vist i ikke ringe Grad vil savnes Indsigt til at kunne indlade sig paa en Omgjørelse af den. — Naar denne Skattecommissions dog imidlertid beslutter sig til at forandre Ansættelsen, saa skal Sagen igjen tilbage til Egningscommissionen, og denne kan saa enten tage Hensyn til og følge de Grindringer, der ere fremsatte, eller ikke, og derefter gaaer Sagen saa til Overstatte-